

DOZNAWAĆ SIĘ (4) *vb impf*

się (1), sie (3).

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 1 sg doznawam się (1). ◇ 3 sg doznawą się (2). ◇ 1 pl doznawamy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z tych samych przykładów) s.v. *doznać*.

1. W funkcji strony zwrotnej: *poddawać siebie próbie, badać siebie* (1) : Bo to rozum nawiętszy kto fie sam doznawa/ A to co mu przyttoi pięknie rozeznowa. *RejWiz* 8.

2. W funkcji strony biernej: *być doznawanym, być poznawanym, zaznawanym, przeżywanym, odczuwanym* (1) :

Szereg: »iści i doznawać się« (1): Wtąp w tę Lodkę Piotrá wielkiego/ [...] Ná ktorey fie prawdá/ moc/ y błogoláwieńtuo Zbáwicielá nászego iści y doznawa. *SkarJedn* 386.

3. *Przekonywać się o czymś, stwierdzać coś, obserwować coś, przyznawać* (2) : Deprehendo, comprehendo, animadverto, agnosco, comperio – Doznawam ízie dofzwiaczam ízie. *Calep* 309a.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): *GliczKsiąż* F7v cf *Szereg*.

Szereg: »widzieć na oko i doznawać się« (1): Co y dzis widzim to íami ná oko/ y doznawamy fie też tego/ że rodzicy prze zuchwálftwo dzyeći íwych/ przychodzą ku wyełkim ízkodam *GliczKsiąż* F7v.

Synonim: 3. *doświadczać się*.

Formacje pochodne cf *ZNAĆ SIĘ*.